

Şeytan Fısıltıları 5

– V.AliKızıltepe · 29 Haziran 2011

--Hoşbulduk dedi Kayınbabası.Ardından kayınvalidesinin elini öptü saygı ile.Kayınvalidesi ile hoşbeş ederken kayınbabasının kendisini, kılık kıyafetini süzdüğünü fark etmişti bir an. Kısa bir hoş geldin faslından sonra hemen üzerini değiştirdi, lavaboya geçti elini yüzünü yıkadı.Tekrar yanlarına döndü.Kayınbabasına dönüp;

--Eee dedi Tuğba, nerde Necdet? Onlarda gelseydi... Funda'nın kardeşlerini, kayını ile baldızını soruyordu.Kayınbabası;

--- Necdet tus'a çalışıyor, Eee sadece tıpi bitirip doktor olmakla olmuyor, uzmanlaşmak gerekiyor. Tuğba, biliyorsun geçen yıl Mimarlık kazandı ya beğenmedi.Bu yıl ondan da tıp bekliyoruz artık. Efe Çağlar odaya girmiş, neşeli çılgınlıkları ile sohbeti bölmüştü.

Akşam yemekler yenmiş çaylar içilmişti.Her konu dönüp dolaşp Necdet ile Tuğba'nın başarısına, Funda'nın okumamasına geliyordu.Ara sıra kayınbabasını kapıyı, pencereyi, evini incelerken fark ediyordu. Ve yüzünde o bildik memnuniyetsiz küçümseyici mimikler... İşini soruyordu, sigortasını, maaşını...

--Şükür geçinip gidiyoruz.İle biten cümleleri pekte yeterli olmuyor, kızıyor, kızdığını belli etmemeye çalışıyordu. Yatma saati gelip, odasına çekilince kendini kasmaktan yorulduğunu hissetti.Funda'nın gelmesini beklemeden uzandı yatağa...

Sabah gözlerini araladığında saat henüz 7.00' gösteriyordu.Eşini uyandırmaya kıyamadı.Belli ki kendisi yattıktan sonra onlar epeyi daha sohbe devam etmişlerdi.Üzerini giyindikten sonra mutfağa geçip ayakta bir şeyler atıştırdı. Kabanını alıp almamakta tereddüt etmişti ya, dışarı çıkınca doğru tercih yaptığını düşündü. Mayıs ayının ortaları gelmişti ama hala havalar soğuktu.Geçen yıl bu zamanlar kolu kısılarla dolaştıklarını hatırladı.Her zamanki yoldan, dolmuş durağına doğru yürümeye başladı.Yağmur yoktu, hava öyle kapalı da değildi. Ama insanın içini titreten garip bir hava vardı.Ters bir rüzgar iliklerine kadar işliyordu. Zamansız soğuğa yakalanan erik kayısı çiçekleri de havalara daha fazla direnç gösterememiş, rüzgarda uçuşup duruyorlardı. Alamancuların evinin önünden geçiyordu ki, gayri ihtiyari elini cebine soktu.Cebinin derinliklerinde buruşmuş bir 5 TL dokundu parmak uçlarına.Sonra bir iki bozukluğun sesini duydu.Yönünü Alamancuların evine doğru çevirdi.Yürümeye devam etti.Dolmuş parası vardı evet.Peki yarın, diğersi gün...Maaşa daha 12 gün vardı.Onunda avans olarak bir kısmını alıp harcamıştı.Efe Çağların bezi bitmek üzere idi.Sütçüye geçer ay da para verememişti. Mahalle Bakkalına olan borç arttıkça artıyordu.Kurban geliyordu. Geçen yıl da kesememişti.Ne zor gelmişti geçen yıl.Üstelik bu yıl büyük ihtimalle babası da kesemeyecekti. Dolmuşa bindi.Parayı uzattı.arkalarda bulunan bir yere oturdu.Deli düşünceler aklında cirit atıyordu yine.Yani gecenin bir saati... Olur muydu... Olmaz mıydı...Yoo olmazdı yakışmazdı.Ama kimse görmeyecekti ki. Ya birisi görürse.Ama görmezlerdi. Ya yakalanırsa... Güzel bir plan yapardı.Zekasına güveniyordu.Olurdu basbayağı olurdu bu iş. Hem de tereyağından kıl çeker gibi.Yoo yakışmazdı.Mehmet'e yakışmazdı.Küfürler etti aklındaki düşüncelere.Savuşturdu şeytanı...

Dönüşte cebindeki son 5 TL yi de bozdurmuştu.Buruşuk kağıt 5 TL'yi. Eve döndüğünde Kayınpederi ve kayınvalidesi gitme hazırlığındaydı.Babası ve annesi de kendilerinde idi.Bir süre sonra vedalar başlayıp ayrıldılar değerli misafirleri. Üzerinden büyük bir ağırlık kalktığını hissetti.Onlar ayrıldıktan sonra Funda sokuldu yanına;

--Mehmet bak kızacaksın biliyorum ama... Sorgu dolu gözlerle eşine baktı Mehmet.Funda devam ediyordu;

--Babam ihtiyacınız varsa destek çıkayım biraz kızım dedi.Yani o da benim babam.Yabancı değil ki..

--Asla Funda...Daha öncede bunun konusu geçti . Biliyorsun... Kesinlikle onlardan para falan alamam ben.Bir daha da bunun konusunu açma olur mu? Sesini çıkarmadı Funda. Çekildi köşesine.

....

Aybaşı gelmişti.Maaşını alıp evine dönmüştü Mehmet.Üçte biri avans olarak daha önce aldığından pek bir şey kalmamıştı elinde.Ama olsun.İyi yada kötü bu ay başı da gelmişti ya.Bir kalem kağıt aldı eline.Ödeme listesini yaptı.Ev kirası, elektirik, su,bakkal... İşin içinden çıkamıyordu.Bakkala vermese bu ay.Teklifi halinde bakkalın yüzünün şeklini tahmin etmek bile istemiyordu.Ev kirasını vermese, içerde zaten verilmemiş bir kira borçları vardı. Bu arada birde perde taksidi vardı.Böyle dalmış gitmişken Funda geldi yanına.

--Eee naaptın Mehmet.Maaşı aldın mı?

--Hıı..aldım.Dedi Mehmet.

--Mehmet bayram geliyor.Geçen bayramda bişey almadın bana.Bu bayram bir takım elbise istiyorum kendime ona göre...Sonra Efe Furkan'ın da bir şeyi kalm... Sözlerini tamamlayamadı Funda.Öfkeyle kalktı yerinden.Köpürdü birden.Diline geleni söyledi Funda'ya.Sonra kapıyı vurdu çıktı.Olacak iş miydi bu.Nerde yaşıyordu Funda, başka bir evin kadını mıydı.Nasıl böyle duyarsız böyle kendine dönük yaşayabiliyordu. Tamam evin erkeği kendisi idi.Onları doyurmak, en iyi şekilde bakmak kendisinin görevi idi.Ama şartları belliydi. Sanki dünya Funda için yaratılmıştı.Sanki ömrünü ona adamıştı.Çıldıracaktı nerdeyse.Yürüdü...Yürüdü...Yürüdü... Saatler sonra eve geldiğinde Funda'nın ağlamaktan gözleri şişmişti. Oturdular öylece bir süre.Hiç konuşmadılar.Sonra usul usul sokuldu eşinin yanına.Sarıldı.Koynuna soktu.Saçlarını öptü.Kokladı.

Aradan on beş gün kadar geçmişti. Sabah işe giderken evlerinin önünde rastladı Alamancı Amcaya, elinde bir bavul, taksiye biniyordu.

--Hayrola bey amca? Diye sordu.

--Hayırdır evladım.Bir tapu işi var da şehir dışına çıkıyorum.Bugün olmasa yarın dönerim inşallah...

--İyi, hayırlı yolculuklar Beyamca... dedi.

--Sağol evladım. Dedi.Yoluna devam etti Mehmet. Bey amca gidiyordu. Evde ihtiyar kadın yalnızdı o zaman.. Yine şeytanlar cirit atmaya başladı beyinde işe varıncaya kadar. Türlü vesveselerin karıştırdığı aklına söz geçiremiyordu nerdeyse.Nasihatlar ile şeytana lanetler ile aklını zor başına toplamıştı. Akşam eve geldi. Son kavgadan sonra iyice sessizleşen evin de tadı tuzu kalmamıştı son günlerde.Ev kirasını o ay yarım vermiş, bakkala olan borcun da bir kısmını ödemiş, o ayda öylece geçiştirmişti.Ama bayrama sadece 2 gün kalmıştı.Yatağa bugün erkenden girdi Mehmet. Bir süre sonra Funda'da gelip yanına sokuldu. O hemen dalıvermişti.O kavgadan sonra yeniden kıyafet konusu hiç açılmamıştı.Eşi

bahsetmese de yoksunluğun ezikliğini Funda'nın derinden hissettiğini görüyordu.Gül gibi karısının gözlerindeki o ışık sönmüştü sanki son günlerde.2 gün sonra bayramdı.Oğlu Efe Çağlar'a hiçbir şey alamamıştı. Kendisini hiç düşünemiyordu bile.Onların olaydı.Onlar mutlu olaydı yeterdi. Ama yoktu. Erkek olupta eşine çocuklarına bakamıyordu. Efe Çağlar'ına bir bayramlık alamıyordu. Eşini çocuğunu mutlu edemiyordu. Düşündükçe çıldıracaktı nerdeyse. Tavana diktiği gözlerini yumdu sıkı sıkı.Ardından şimşekler çaktı birden beyninde.

Doğruldu yerinden.Gözleri donuk, mat bakışlarla bağa sola göz gezdirdi. Duyguları boşalmıştı bir an. İş elbiselerini giydi usul usul.Lavaboya geçti. Her zaman traş olduğu falçatayı aldı eline.Jiletini kontrol edip kapattı ağzını.Koydu cebine.Usulca kapıyı açıp dışarı çıktı. Gecenin zifiri karanlığında yürümeye başladı.Hedef belliydi.Yere devrilmiş çöp kovasından gelen pis kokular, önünden gelip geçen kediler, sokak köpekleri...Rüzgarda garip sesler çıkaran kavak ağaçları... Mehmet yürüyordu. Uzun zamandır şeytanın ısrarla çağırdığı eve gelmesine bir şey kalmamıştı.Bahçe kapısına geldi.Etrafa bir göz gezdirdi.Hafif zorlar gibi yaptı kapıyı.Hayır...kilitliydi.Evin etrafında bir tur attı.Yüksek bahçe duvarlarından aşılablecek bir yer arıyordu.Çöp tenekesi geldi aklına.30 metre kadar geri yürüdü. Pis kokularına aldirmeden uzandı Çöp tenekesine. Sağa sola kaçışan iri siyah kedilere aldirmamıştı bile.Aldı getirdi bahçe duvarının arka tarafına.Çıktı üzerine.Bir çevik hareket ile atlayıverdi bahçeye.Artık kimse göremezdi kendisini.Usul usul ev etrafında bir tur attı.Tüm pencereler demirli idi.Çaresi yoktu.Bu işin geri dönüşü yoktu.

Kapıya yaklaştı.Zile bastı.Açan yoktu.Bir daha bastı.Yaşlı Kadının sesi duyuldu ;

--Kim ooo? devam edecek..